

ТРАЯН ПЪРВАНОВ ПЛОВДИВ

chitanka.info

От далечното време на Пловдив
днес какво ми остана?
В тоя свят за душата ми видим
има толкова крехки неща...
Оня ден, сложил синята свилена риза,
като гущерче бързо пробяга наблизно
и високо от въздуха, топъл и рехав,
заваля в калдъръмните облачно ехо.
И гласът ми се лута, и с птиците расна,
и отеква към ниските тихи тераси,
под които спокоен и бавен бръшляна
трие в старата охра зелено коляно.
Белоръки момичета
в утрото слизат
и в косите им диша
гореща позлата,
а лозите в голямото
кипнало лято
дотъкават за техните сватби чеиза.
Оня ден още тръпне узрял и задъхан
дълго броди на камъка в шепота мъхав.
Там върви посред мирното време заскитал
едър войн върху хълма в шинела гранитен
и пред него на слънчеви струи се стапят
жежски облаци, плъпнали нейде от запад.
В оня ден свечереният вятър задуха...
Щом си тръгнах в небесната пещ на нощта
някой палеше в клоните вейките сухи,
после дълго ги газя с дъждовна пета.
И сега — подир толкова други простори
светло ехо от Пловдив пак в мен се повтори
и пътува със дните ми близък и свиден
тоя град, за душата ми винаги видим.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.